

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618203071
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4618203071.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: Q. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., Q. XXX/XX, zastúpený: BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Hviezdoslavovo námestie 25, IČO: 36 833 533, proti žalovanému: V. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., K. XXXX/XX, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Slávik a partneri, s. r. o., so sídlom Topoľčany, Nám. M. R. Štefánika 3, IČO: 36 861 375, o zaplatenie 300 000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 22. októbra 2021 č. k. 6C/60/2018-419 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania **v** plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 300 000,- eur s príslušenstvom z titulu uzatvorenej zmluvy o pôžičke (I.). Súd priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (II.). Súd priznal svedkovi W. B., bytom H. XXXX/XX, K. voči žalobcovi nárok na náhradu svedočného (III.).

1.1. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 657, § 524 ods. 1, § 559 ods. 1, 2 a § 43 Občianskeho zákonníka, ako aj vykonaným dokazovaním a zisteným skutkovým stavom.

1.2. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 300 000,- eur, ktorú žalobca od žalovaného požaduje titulom zmluvy o pôžičke. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že na základe uvedenej zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 15. 10. 2015 poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 300 000,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť v lehote do 31. 08. 2016. V ten istý deň ako bola uzatvorená zmluva o pôžičke, bola uzatvorená aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktorú uzatvoril záložca: FITNESS CENTRUM VITALIS, s. r. o., zastúpená konateľom V. V. (žalovaným) so záložným veriteľom: Q. Q. (žalobcom), a to z dôvodu zabezpečenia peňažnej pohľadávky vo výške 300 000,- eur titulom predmetnej pôžičky vo výške 300 000,- eur. Podľa tvrdenia žalobcu, žalovaný mu pôžičku nevrátil ani čiastočne.

1.3. Žalovaný tvrdenie žalobcu o nevrátení pôžičky poprel, keď podľa neho žalobcovi vrátil pôžičku 300 000,- eur, čo súviselo s tým, že v auguste 2016 sa so žalobcom dohodli, že mu predá 50%-ný

podiel spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. a súčasne na neho prevedie svoju pohľadávku vo výške 300 000,- eur, ktorú vtedy mal voči spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o., a to na splatenie pôžičky, a tým bude jeho záväzok z pôžičky voči žalobcovi vyrovnaný. Podľa žalovaného doklady k tomu pripravil samotný žalobca. Bolo to rozhodnutie žalovaného ako jediného spoločníka spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o., udelenie súhlasu na rozdelenie obchodného podielu v pomere 50% k 50%. Zmluva o prevode obchodného podielu žalovaného na žalobcu vo výške 50%, týkajúce sa spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. a zmluva o postúpení pohľadávky vo výške 300 000,- eur. Tieto listiny boli datované dňa 23. 08. 2016. V ten istý deň žalobca podpísal aj vzdanie sa záložného práva slúžiace na zabezpečenie poskytnutej pôžičky žalobcu žalovanému.

1.4. Žalobca poprel tvrdenia žalovaného, keď podľa neho z listín datovaných 23. 08. 2016 nevyplýva vnútorná súvislosť medzi nimi a zmluvou o pôžičke. Tieto listiny podľa žalobcu predstavujú samostatné zmluvy o pôžičke a nezávislé podnikateľské aktivity medzi stranami sporu, ktoré nesúvisia s týmto konaním.

1.5. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Z dokazovania vyplýva, že dňa 15. 10. 2015 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 300 000,- eur s dohodnutým úrokom 5% od 01. 01. 2016 do 31. 08. 2016. Žalovaný sa zaviazal pôžičku žalobcovi vrátiť do 31. 08. 2016. V ten istý deň, teda 15. 10. 2015, ako bola uzatvorená zmluva o pôžičke, uzatvoril žalobca ako záložný veriteľ so záložcom FITNESS CENTRUM VITALIS s. r. o, zastúpenej konateľom V. V. (žalovaným), zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam (tak, ako je uvedené v odseku 24.4.), a to za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky vo výške 300 000,- eur, titulom vyššie uvedenej pôžičky poskytnutej žalobcom žalovanému. Z ustanovenia § 151a ods. 1 OZ vyplýva, že záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená. Samotné zabezpečenie pohľadávky záložným právom spočíva v tom, že od počiatku, t.j. od vzniku záložného práva až po konečnú realizáciu núti dlžníka splniť dlh. Zánik záložného práva, ako práva akcesorického, je spojený predovšetkým so zánikom zabezpečenej pohľadávky (§ 559 a nasl. OZ). Podľa § 151m,d ods. 1 písm. c) OZ, záložné právo zaniká, ak sa záložný veriteľ vzdá záložného práva.

1.6. Ako vyplýva zo zmluvy o pôžičke, žalovaný poskytnutú pôžičku mal vrátiť žalobcovi v lehote do 31. 08. 2016. Žalovaný takto požičanú čiastku 300 000,- eur ako pôžičku poskytol spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. Pred dátumom splatenia pôžičky sa žalobca a žalovaný dohodli na spoločnom podnikaní v žalovaným založenej spoločnosti Fresh Group SK, ktorý bol v tom čase jej jediným spoločníkom. Žalovaný, rozhodnutím jediného spoločníka spoločnosti Fresh Group SK, dňa 23. 08. 2016 rozhodol o zmene sídla spoločnosti a vymenovaním nového konateľa spoločnosti v osobe žalobcu, s dňom vzniku funkcie dňa 23. 08. 2016. Žalovaný, ako jediný spoločník, rozhodol o rozdelení svojho 100%-ného obchodného podielu s následným prevodom obchodného podielu v časti 50% na žalobcu, k čomu došlo na základe zmluvy o prevode obchodného podielu, uzavretej dňa 23. 08. 2016 medzi žalovaným a žalobcom, na základe ktorej žalovaný ako prevádzajúci previedol na žalobcu ako nadobúdateľa obchodný podiel vo výške 50%.

1.7. Dňa 23. 08. 2016 uzatvorili žalobca a žalovaný ako spoločníci spoločenskú zmluvu o založení obchodnej spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. s výškou vkladov u každého vo výške 2 500,- eur.

1.8. Dňa 23. 08. 2016 uzatvoril žalobca ako postupník so žalovaným ako postupcom zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej žalovaný postúpil svoju pohľadávku, ktorú mal voči dlžníkovi spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. titulom zmluvy o pôžičke vo výške 300 000,- eur žalobcovi.

1.9. Rovnako dňa 23. 08. 2016 žalobca sa vzdal záložného práva zriadeného v zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 15. 10. 2015 (ako je to uvedené v bode 24.4.).

1.10. Návrh na zápis zmeny týkajúcej sa Fresh Group SK, s. r. o. bol podaný na okresný súd dňa 12. 09. 2016. Z dokladov predložených Okresným súdom Nitra - Obchodný register, vyplýva okrem iného plnomocnenstvo spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. k právnym úkonom spojeným so zápisom zmien spoločnosti do obchodného registra pre splnomocnenca V. A., k čomu došlo dňa 23. 08. 2016.

1.11. Vzhľadom na logickú a časovú postupnosť jednotlivých úkonov zo dňa 23. 08. 2016, ktoré boli uskutočnené krátko pred lehotou splatenia pôžičky, ktorá lehota bola do 31. 08. 2016, súd dospel k záveru, že žalovaný uniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že pôžičku žalobcovi vrátil. Došlo k tomu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23. 08. 2016 vo výške 300 000,- eur rovnajúcej sa práve dlžnej výške pôžičky, poskytnutej žalobcom žalovanému. Došlo tým k splneniu záväzku žalovaného voči žalobcovi, s poukazom na uvedenú časovú súvislosť jednotlivých úkonov, pričom jedným z takýchto bolo vzdanie sa žalobcom záložného práva, ktoré slúžilo na zabezpečenie jeho pohľadávky z predmetnej zmluvy o pôžičke. Keďže k tomu došlo v rovnaký deň, t.j. 23. 08. 2016 ako bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky, možno postúpením pohľadávky priznať význam splatenia pôžičky vo výške 300 000,- eur, a teda, že žalobca ako veriteľ sa uspokojil z postúpenej pohľadávky, ktorú mal žalovaný voči spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. ako tretej osobe a jeho pohľadávka tak zanikla.

1.12. K vyššie uvedenému nasvedčuje skutočnosť, že žalobca neskôr, dňa 07. 05. 2018, uskutočnil výber z účtu spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. v sume 565 000,- eur, pričom sám vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 18. 09. 2019 uviedol, že výber sumy 565 000,- eur, ktoré si vybral z účtu spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. predstavuje súčet jeho vkladov do spoločnosti, ako aj sumy z titulu postúpenia pohľadávky. Vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 19. 05. 2021 žalobca uviedol, že pokiaľ ide o sumu 565 000,- eur, ktorú vybral z účtu, na tento vložil cca 407 000,- eur a mal nárok z firmy plus 300 000,- eur pohľadávku, dokopy vyše 700 000,- eur, on si vybral len 565 000,- eur a ešte firma mu dodnes dlží.

1.13. K hodnovernosti tvrdení strán sporu súd poukázal na to, že žalovaný svoje tvrdenia o vrátení pôžičky uvádzal zhodne od začiatku svojich vyjadrení. Žalobca to poprel s tým, že podľa neho jeden právny úkon bola pôžička a úplne iný vzťah bol vstup žalobcu do spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o., avšak vo svojej výpovedi dňa 18. 09. 2019 si nevedel spomenúť, kto doklady na postúpenie pohľadávky pripravoval, keď uviedol, že "to robil nejaký právnik", pričom už vtedy mu muselo byť zrejmé, že to pripravoval a zhotovil jeho zať Q., ktorý bol aj prítomný pri jeho výpovedi dňa 18. 09. 2019 na pojednávaní, a to ako verejnosť, čo potvrdil aj samotný svedok Q.. V. A. vo svojej výpovedi. Takéto vyjadrenie žalobcu potom možno považovať za účelové.

1.14. Vo veci bol navrhovaný žalobcom výsluch svedka W. Q., ktorý však jeho tvrdenia jednoznačne nepotvrdil. Uviedol, že jeho kancelária pre žalobcu spracovala zmluvu o pôžičke a v nadväznosti na to aj zmluvu o zriadení záložného práva, čo bolo niekedy v októbri 2015. Za nejaký čas, asi po roku, sa ozval žalobca s tým, že treba ešte niečo dorobiť a túto agendu zveril svojmu vtedajšiemu koncipientovi V. A.. Svedok Q.. V. A. (zať žalobcu) uviedol, že v roku 2015 kontaktoval žalobca advokátsku kanceláriu JUDr. Q. za účelom vypracovania zmluvy o pôžičke a súvisiacich dokumentov, ktoré vypracoval Q.. Q. osobne. Následne v roku 2016, kedy žalobca chcel vstúpiť do spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o., tiež žalobca oslovil advokátsku kanceláriu Q.. Q., aby pripravila dokumenty o jeho vstupe do spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o., ktoré vyriešenie agendy JUDr. Q. zveril jemu. Svedok nepotvrdil tvrdenie žalobcu, že bol žalovaným presvedčaný o vstupe do spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o.

1.15. Výpovede svedkov potvrdzujú, že ako zmluvu o pôžičke, zmluvu o zriadení záložného práva, ako aj následné listiny z 23. 08. 2016 boli pripravované a vyhotovované na základe podnetu a žiadosti samotného žalobcu. K tomuto súd uviedol, že v zmysle § 43 OZ účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov. Preto žalobcovi nič nebránilo pripraviť listiny tak, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov so žalovaným postupovalo spôsobom, aby sa predišlo možným rozporom. Žalobca mal možnosť dať pokyn Q.. V. A. jednoznačne uviesť, že postúpenie pohľadávky nesúvisí so splatením jeho pôžičky poskytnutej žalovanému, a tým by sa predišlo vzniknutým rozporom. Zo stanoviska Krajského súdu v Nitre, vysloveného v uznesení zo dňa 26. 01. 2021 sp. zn. 9Co/38/2020, vyplýva, že nesplnenie právnej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 43 OZ, t. j. povinnosti formulovať zmluvu jasne a zrozumiteľne, môže mať za následok, že sa zmluva bude vykladať v neprospech tej zmluvnej strany, ktorá nejasné, resp. nezrozumiteľné znenie zmluvy naformulovala. V tejto súvislosti platia ešte dve doplnujúce zásady: nejasnosti idú na úkor navrhovateľa, dvojsmyselnosť ide na úkor jej pôvodcu. Sankciou za porušenie predzmluvnej prevenčnej povinnosti môže byť záver, že sa nejasné ustanovenie zmluvy bude vykladať v neprospech toho, kto porušil predzmluvnú povinnosť vyjadrenú v ustanovení § 43 OZ, tak ako je to v tomto prípade.

1.16. Pokiaľ ide o svedeckú výpoveď Q.. V. A., keď pripravoval dokumenty v roku 2016, výslovne sa pýtal, či týmto vstupom a touto transakciou má dôjsť k zániku zmluvy o pôžičke, a teda k splneniu záväzku zo

zmluvy o pôžičke, pričom obaja mu potvrdili že nie, že to nemá žiaden vplyv na trvaní zmluvy o pôžičke, pričom žalovaný túto časť výpovede svedka jednoznačne poprel, keď uviedol, že svedok tvrdil, že nemá vedomosť o ich sporoch, pričom žalobca mu zmluvy priniesol už ako spracované, hotové. Svedeckú výpoveď v tejto časti súd považoval za účelovú v prospech žalobcu, vzhľadom na príbuzenský vzťah svedka k žalobcovi.

1.17. Žalobca vo veci spochybnil to, že by sa uspokojil s postúpením pohľadávky ako vrátenia pôžičky, poukazujúc na ekonomickú situáciu spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. Za podstatné súd považoval skutočnosť, že žalovaný poskytol sumu 300 000,- eur, ktorú mal od žalobcu titulom zmluvy o pôžičke, ako pôžičku spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. Pokiaľ spoločník poskytne pôžičku, potom ide o vzťah podľa § 657 OZ a pôžička je zaúčtovaná na účte spoločnosti pod 365 ako záväzok spoločnosti voči veriteľovi (spoločníkovi), ktorý záväzok pretrváva aj po predaji obchodného podielu alebo jeho časti. Tieto pôžičky a úvery zo zákona nie sú predmetom dane z príjmov fyzických osôb, ako to vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b) zák. č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov.

1.18. V predmetnej veci záväzok voči spoločníkovi (365) vyplýva z účtovnej závierky spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. k 31. 12. 2015 s uvedením sumy 346 629,- eur, čo umožňovalo žalobcovi uskutočniť výber z účtu spoločnosti bez toho, aby bol povinný platiť daň z príjmu. Uskutočnenie výberov potvrdzujú aj výpisy z účtov spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o., tak ako je to uvedené vyššie. K zlej ekonomickej situácii spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o., na ktorú poukazoval žalobca, súd uvádza zhodne s krajským súdom, že vypočítaný svedok v konaní, pán B. uviedol, že pri vstupe iného potenciálneho spoločníka sa bavili o podiele 49% v hodnote spolupodielu 300 000,- až 500 000,- eur, čo záviselo od skladových zásob. Z uvedeného sa javí, že skutočná hodnota spoločnosti a od toho sa odvíjajúceho obchodného podielu bola v skutočnosti vyššia, ako sa snaží prezentovať žalobca v rámci svojej obrany, že išlo o krachujúcu spoločnosť.

1.19. Vzhľadom na vyššie uvedené, prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, a preto žalobu zamietol.

1.20. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, § 396 ods. 3 CSP, a vzhľadom na úspech žalovaného, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania v plnej výške, ktoré trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku a odmeny právneho zástupcu za zastupovanie. Zároveň vypočítanému svedkovi W. B., ktorý si v zmysle § 258 CSP uplatnil svedočné, priznal nárok na svedočné voči žalobcovi, vychádzajúc zo zásady úspešnosti v konaní medzi stranami sporu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, a to z nasledovných odvolacích dôvodov:

a/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam - § 365 ods. 1 písm. f) CSP,

b/ napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci - § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Zároveň požiadal o oznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami na e-mailovú adresu.

2.1. V odôvodnení svojho odvolania uviedol, že sa domáhal priznania uplatneného nároku titulom vrátenia pôžičky, ktorú poskytol žalovanému na základe zmluvy o pôžičke, uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 15. 10. 2015. Žalovaný sa v zmluve zaviazal pôžičku vrátiť do 31. 08. 2016. Žalovanému poskytol pôžičku bezhotovostným prevodom dňa 16. 10. 2015. Počas konania nebolo sporné, že by žalovaný úhradu vo výške 300 000,- eur, či už v hotovosti, alebo bezhotovostným prevodom v jeho prospech vykonal. Žalovaný sa v podanom odpore zo dňa 24. 01. 2019 bránil tým, že v auguste 2016 sa s ním dohodol, že mu predá obchodný podiel v spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. a súčasne na neho prevedie pohľadávku vo výške 300 000,- eur, ktorú mal žalovaný voči spoločnosti, čím mal byť jeho záväzok vrátiť pôžičku splnený. Podstata napadnutého rozhodnutia je uvedená v bode 43. rozsudku. K uvedenému je potrebné uviesť, že takýto spôsob zániku záväzku, k akému dospel súd prvej inštancie, platný právny poriadok SR nepozná. Poukázal na zákonné možnosti zániku dlhu, ktoré menoval v bode 13. odvolania a z uvedeného dôvodu záver súdu prvej inštancie, že k vráteniu pôžičky došlo postúpením (v roku 2016) bezcennej pohľadávky voči tretej osobe, z ktorej sa o 2 roky neskôr čiastočne uspokojil, je svojvoľný a arbitrárny.

2.2. Na napadnutom rozhodnutí logicky nesedí už ani samotný časový aspekt postúpenia pohľadávky dňa 23. 08. 2016 a úhrady (časti) postúpenej pohľadávky dňa 07. 05. 2018. Ak k postúpeniu pohľadávky došlo v roku 2016, tak zrejme v tom čase malo dôjsť aj k zániku záväzku žalovaného. Ale ako mohlo dôjsť k zániku záväzku postúpením pohľadávky dňa 23. 08. 2016, keď predmetná pohľadávka bola v ten deň v podstate bezcenná, pretože dlžník Fresh Group SK, s. r. o. nedisponoval prostriedkami na jej zaplatenie? Súd prvej inštancie pritom zánik záväzku naviazal na skutočnosť, ku ktorej došlo až v roku 2018, kedy tretia osoba (Fresh Group SK, s. r. o.) plnila voči nemu svoj vlastný záväzok. Ak by teda malo dôjsť až dňa 07. 05. 2018 k zániku záväzku žalovaného, tak sa natíska otázka - ako môže jednou úhradou dôjsť k zániku dvoch rôznych záväzkov? Tieto otázky zostali súdom prvej inštancie nevysvetlené a bolo pritom absolútne nevyhnutné aspoň jednu z nich zodpovedať, aby mohlo byť napadnuté rozhodnutie považované za presvedčivé.

2.3. Odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 26. 01. 2021 č. k. 9Co/38/2020-237 uviedol právny názor, ktorý bol pre súd prvej inštancie záväzný a to, že:

a/ súd prvej inštancie sa nespýtal žalobcu, čo bolo dôvodom uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky práve na sumu 300 000 eur,

b/ javí sa, že skutočná hodnota obchodnej spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. bola skutočne vyššia ako sa snažil prezentovať žalobca,

c/ vzhľadom na účinnú procesnú obranu žalovaného nastúpila opätovne jeho procesná povinnosť uviesť podstatné a rozhodujúce tvrdenia,

d/ keď žalovaný nemá prístup k dokumentom spoločnosti, súd prvej inštancie môže vyzvať žalobcu, aby určité tvrdenia predložil, resp. preukázal,

e/ napriek tomu, že tvrdenia žalovaného nie sú jednoznačne formulované v zmluve o postúpení pohľadávky, je potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že túto zmluvu pripravoval žalobca, na čo je potrebné v zmysle § 43 OZ prihliadnuť,

f/ súd prvej inštancie prihliadne na všetko, čo počas konania vyjde najavo a vyhodnotený skutkový stav podriadi pod príslušné ustanovenia OZ pojednávajúceho zániku záväzku, resp. zániku dlhu, pokiaľ k takémuto záveru dôjde.

2.4. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie sa záväzným právnym názorom odvolacieho súdu až tak dôsledne neriadil. Žalobca svoje skutkové tvrdenia na pojednávaní dňa 19. 05. 2021 doplnil a na pojednávanie dňa 24. 09. 2021 bližšie vysvetlil, ale súd prvej inštancie z týchto žiadne závery nevyvodil. Tvrdenia žalovaného o tom, že nemá prístup k dokumentom spoločnosti a že predmetnú zmluvu mal pripravovať práve on sa dokonca preukázali ako nepravdivé, ale súd prvej inštancie na to žiadnym spôsobom nereflektoval.

2.5. Namietal aj nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, keď na pojednávaní dňa 19. 05. 2021 vypovedal skutočne vyčerpávajúco, avšak súd si z jeho výpovede odniesol akurát to, že na pojednávaní dňa 18. 09. 2019 si nevedel spomenúť, kto pripravoval doklady na postúpenie pohľadávky, čo vzhľadom na prítomnosť JUDr. A. v pojednávacej miestnosti považoval za účelové. Práve po rozhodnutí odvolacieho súdu, podľa ktorého mal svoje tvrdenia doplniť, si podrobnejšie zisťoval okolnosti uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, vrátane toho, kto ju pripravoval. Na tom nevidí nič účelové, práve naopak, je to prirodzené. Pokiaľ ide o výpoveď Q.. A., ktorá bola jednoznačne v jeho prospech, súd túto výpoveď odbil strohým konštatovaním, že vzhľadom na príbuzenský vzťah, ju považoval za účelovú.

2.6. Po rozhodnutí odvolacieho súdu predložil vyjadrenie spoločnosti AB Maudit Consulting, s. r. o., z ktorého vyplýva, že žalovaný klamal, keď tvrdil, že nemá prístup k analytickej evidencii spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. za rok 2018. Je potom vskutku nepochopiteľné, ako mohol súd prvej inštancie bezvýhradne veriť všetkým ostatným tvrdeniam žalovaného o tvrdenom zániku záväzku.

2.7. Po vrátení veci na ďalšie konanie boli priložené dokumenty z registrového súdu OS Nitra sp. zn. 2Re 1444/2016, z ktorých je zrejmé, že žalovaný splnomocnil Q.. A. k vykonaniu zápisu zmien údajov zapísaných v obchodnom registri. Konateľom spoločnosti bol pritom v tom čase podpisu plnomocenstva už aj on. Keby naozaj bol ten, kto dokumenty vypracoval, resp. poveril Q.. A. ich vypracovaním, bol by to nepochybne on, kto by predmetné plnomocnenstvo za Fresh Group SK, s. r. o. podpísal.

2.8. V neposlednom rade za nesprávny považuje skutkový záver súdu prvej inštancie, že z výpovede svedka Slovenského o tom, že pri vstupe iného potenciálneho spoločníka sa vraj „bavili o podiele 49% v hodnote podielu 300 000,- až 500 000,- eur, čo záviselo od skladových zásob“ sa javí, že skutočná hodnota obchodného podielu bola vyššia ako to tvrdil. Hodnota obchodného podielu sa rozhodne nezisťuje z výsluchu svedka, a to obzvlášť v prípade, keď ju nepodporujú verejne dostupné účtovné údaje, ani predložená analytická evidencia. Že spoločnosť vykazuje zásoby v hodnote 300 000,- eur ešte bez ďalšieho nič neznamená. Zásoby sú iba jedna zo zložiek aktív, ale pri určovaní hodnoty obchodného podielu sa vychádza z celého obchodného imania, teda aj z pasív. Z účtovnej uzávierky k 31. 12. 2015 je pritom zrejmé, že spoločnosť Fresh Group SK, s. r. o. mala k tomuto dňu záporné vlastné imanie - mínus 14 217,- eur a k 31. 12. 2016 dokonca mínus 177 854,-eur. Už z toho samo o sebe vyplýva, že sa jednalo o krachujúcu spoločnosť, ktorá by sa bez ďalších pôžičiek, ktoré neskôr poskytol, nevyhla konkurzu a nikdy by nedošlo k predmetnej úhrade dňa 07. 05. 2018.

2.9. Vzhľadom na to, že v konaní vyšlo najavo, že obe strany poverili Q. A. vypracovaním zmluvnej dokumentácie, samo o sebe to vylučuje aplikáciu § 43 v jeho neprospech, ako to zdôvodnil súd prvej inštancie v bode 44.3. napadnutého rozhodnutia. Poukázal na to, že skutočnosť, že v zmluve o postúpení pohľadávky nie je uvedené, že sa tým vracia pôžička z úplne iného zmluvného vzťahu, ešte nie je nejasnosť zmluvy. Uvedená zmluva je úplne štandardná, neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by bolo možné označiť ako nejasné. Aby mohlo dôjsť k takémuto bizarnému spôsobu vrátenia pôžičky, ktorý deklaroval žalovaný, práveže táto skutočnosť musela byť v zmluve výslovne uvedená. Ale že táto skutočnosť v zmluve uvedená nie je, neznamená, že zmluva obsahuje dvojzmyselnosť, pretože tu existujú dva rôzne výklady zmluvy. V každom ohľade preto nebol dôvod vykladať zmluvu na jeho ťarchu, s odvolaním sa na ust. § 43 OZ.

2.10. Pokiaľ mal vysvetliť, čo bolo dôvodom uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky s akcentom na to, že v právnom štáte sa nikto nevzdáva svojich práv dobrovoľne a bezúčelne, s týmto súhlasí a ani nikdy netvrdil, že by mu žalovaný len tak daroval bonitnú pohľadávku v skutočnej výške 300 000,- eur. S poukazom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu ČR totiž rovnocennou náhradou za postúpenú pohľadávku nie je nominálna výška tejto pohľadávky, ale jej obvyklá (tržná) hodnota v dobe účinnosti postúpenia. Je pritom notoriou, že práve problémy s vymáhaním pohľadávok bývajú často tým dôvodom, prečo pôvodní veritelia postupujú svoje pohľadávky za cenu zodpovedajúcu zlomku ich nominálnej hodnoty. V záverečnej reči poukazyval na to, že vychádzajúc z účtovnej závierky spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. k 31. 12. 2016, hodnota čistého obchodného imania pripadajúca na 50%-ný obchodný podiel bola mínus 89 000,- eur. Nikdy by nezaplatil 2 500,- eur ako dohodnutú odplatu za prevod obchodného podielu za niečo, čo má hodnotu -89 000,- eur. Práve na kompenzáciu tohto nepomeru vo výške 91 500,- eur v jeho neprospech musel žalovaný k prevodu obchodného podielu „pridať“ aj bezodplatné postúpenie predmetnej pohľadávky. Táto síce t. č. mala nominálnu hodnotu 300 000,- eur, ale v zmysle uvedenej judikatúry jej skutočná hodnota bola iba zlomkom tejto sumy. Neverí, že by v roku 2016 sa našiel ktokoľvek, kto by za pohľadávku v nominálnej hodnote 300 000,- eur voči krachujúcej spoločnosti, ktorá mala na bankovom účte sotva 50 000,- eur, aj reálne zaplatil 300 000,- eur. To svedčí iba o tom, že predmetná pohľadávka nebola dostatočným ekvivalentom pre vrátenie poskytnutej pôžičky.

2.11. Žalobca v podanom odvolaní navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil podľa § 388 CSP a žalovaného zaviazal zaplatiť mu celý uplatnený nárok v zmysle podanej žaloby, vrátane nároku na náhradu trov konania.

3. K podanému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. S podaným odvolaním nesúhlasí, pretože súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec tiež správne právne posúdil.

3.1. Súd správne ustálil, že po vykonanom dokazovaní nie je možné jednotlivé skutočnosti od seba vzájomne oddeliť. Bolo preukázané, že jemu poskytnutá pôžička žalobcom a následne neskorší vstup žalobcu do jeho spoločnosti (Fresh Group SK, s. r. o.) nie je možné oddeliť a tieto vzájomne súvisia, ako bolo na súde preukázané písomnými listinami. Po celý čas konania tvrdí, že je pravdou, že mu žalobca poskytol na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 16. 10. 2015 sumu 300 000,- eur. Táto pôžička bola zabezpečená zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve spoločnosti

FITNESS CENTRUM VITALIS, s. r. o., zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. C.. Pôžička bola splatná do 31. 08. 2016. Ďalej bolo nesporne preukázané, že žalobca na základe zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 23. 08. 2016 vstúpil do jeho spoločnosti ako 50%-ný spoločník. V ten istý deň mu bola postúpená pohľadávka vo výške 300 000,- eur, ktorú mal on ako žalovaný voči spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. a súčasne sa žalobca vzdal záložného práva na nehnuteľnosti, ktoré mal založené na zabezpečenie pôžičky. Z týchto dôkazov jednoznačne vyplýva, že nie je možné v konaní posudzovať pôžičku a vstup žalobcu do jeho spoločnosti samostatne, ale je potrebné zohľadniť vzájomné súvislosti.

3.2. Tvrdí, že vyrovnanie pôžičky bolo tým, že žalobca nadobudol od neho pohľadávku vo výške 300 000,- eur a týmto bola pôžička žalobcu v celosti uhradená, o čom svedčí aj skutočnosť, že listiny boli podpísané v jeden deň a súčasne sa žalobca vzdal záložného práva, ktoré zabezpečovalo pôžičku. Bez toho, aby jeho pôžička bola uhradená, nemal žalobca dôvod vzdávať sa záložného práva k nehnuteľnostiam a on nemal dôvod vzdať sa pohľadávky vo výške 300 000,- eur v prospech žalobcu (bezodplatne), a to niekoľko dní pred splatnosťou pôžičky. Sám žalobca na pojednávaní potvrdil, že mu bola zo spoločnosti uhradená aj minimálne časť z pohľadávky, ktorú nadobudol postúpením od neho. Takýto spôsob zániku záväzku nevyklučuje ani Občiansky zákonník.

3.3. K tvrdeným nesprávnym skutkovým zisteniam súdom prvej inštancie uvádza, že vyjadrenia žalobcu zo dňa 18. 09. 2019 a 19. 05. 2021 sú výslovne účelové. Pokiaľ si žalobca dňa 18. 09. 2019 nepamätal, kto pripravoval listiny, pričom sa jednalo o Q.. A., s ktorým je v rodinnom vzťahu a súčasne bol Q.. A. na pojednávaní ako verejnosť, tak táto výpoveď žalobcu sa javí ako účelová. Na pojednávaní dňa 19. 05. 2021 to už žalobca vedel. Poukázal na príbuzenský vzťah Q.. A. k žalobcovi, ako aj výpoveď Q.. Q., ktorý potvrdil, že listiny ohľadne prevodu obchodného podielu vypracovával Q.. A., ktorého poveril ako koncipienta, pričom ani podanie do Obchodného registra pri vstupe žalobcu do spoločnosti nebolo podané Q.. Q., ale priamo osobou Q.. A.. Rovnako nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že nemal prístup k účtovným dokladom. Výpoveď žalobcu, ako aj Q.. A. považuje za účelové, keď všetky listiny vypracovával Q.. A., ktorého poveril žalobca.

3.4. Má za to, že súd prvej inštancie správne vec právne posúdil a svoje odôvodnenie správne uviedol v bodoch 44. a nasl. rozsudku. Výpovede svedkov potvrdzujú, že zmluvu o pôžičke, zmluvu o zriadení záložného práva, ako aj následné listiny z 23. 08. 2016 boli pripravované a vyhotovované na základe podnetu a žiadosti samotného žalobcu. S poukazom na ust. § 43 OZ žalobca mal možnosť dať pokyn Q.. A. jednoznačne uviesť, že postúpenie pohľadávky nesúvisí so splatením jeho pôžičky poskytnutej jemu ako žalovanému, a tým by sa predišlo vzniknutým rozporom, a to najmä, pokiaľ sa žalobca súčasne vzdával aj záložného práva k nehnuteľnostiam, pričom pôžička mala byť splatná už o pár dní. Nesplnenie tejto povinnosti vyplývajúcej z § 43 OZ je sankcionované tým, že sa nejasné ustanovenia zmluvy budú vykladať v neprospech toho, kto porušil predzmluvnú povinnosť, tak ako je to v tomto prípade.

3.5. Od podania odporu proti platobnému rozkazu tvrdil a tvrdí, že postúpením pohľadávky vo výške 300 000,- eur žalobcovi došlo k splneniu jeho záväzku z titulu zmluvy o pôžičke. Občiansky zákonník nebráni tomu, aby veriteľ prijal od dlžníka na splnenie svojej pohľadávky niečo iné než sa dlhovalo. Táto zmena predmetu splnenia dohodnutá pri samom plnení sa nazýva danie namiesto plnenia (datio in solutum). Najčastejšie ide o nahradenie peňažného plnenia nepeňažným plnením. Predpokladom dania niečoho iného, čo je predmetom záväzku, predpokladá dohodu medzi veriteľom a dlžníkom, ktorú možno uzavrieť výslovne pred vykonaním plnenia, alebo mlčky tým, že veriteľ prijme od dlžníka iné plnenie než sa dlhovalo. Z vykonaného dokazovania práve toto jednoznačne vyplynulo, tak ako uvádza vo svojich podaniach. Zo vzájomnej vecnej časovej súvislosti jednotlivých krokov vyplýva, že postúpenie pohľadávky vo výške 300 000,- eur v prospech žalobcu predstavovalo splnenie jeho záväzku z titulu zmluvy o pôžičke.

4. K podanému vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že súhlasí s tým, že v právnom štáte sa nikto nevzdáva svojich práv dobrovoľne a bezúčelne, je preto namieste otázka, prečo by zaplatil sumu 2 500 eur za obchodný podiel v účtovej hodnote 89 000 eur. Jediným logickým vysvetlením je, že žalovaný mu bezodplatne postúpil predmetnú pohľadávku ako súčasť protiplnenia práve na dorovnanie zjavného nepomeru vo výške 91 500 eur medzi výškou odplaty za prevod obchodného podielu a hodnotou tohto obchodného podielu. Pohľadávka v nominálnej hodnote 300 000 eur voči nebonitnej spoločnosti totiž môže mať nanajvýš tak tretinovú hodnotu, inak by postúpenie nemalo žiaden ekonomický zmysel. Aj keď žalovaný vzhliada účelovosť výpovede Q.. A., z pripojeného registrového

spisu jednoznačne vyplynulo, že žalovaný v mene spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. splnomocnil Q.. A. k vykonaniu zápisu zmien údajov v obchodnom registri, teda žalovaný poveril JUDr. A. vypracovaním týchto listín.

5. K podanému vyjadreniu žalobcu sa opätovne vyjadril žalovaný, ktorý považoval vyjadrenia žalobcu v bode 1. za neopodstatnené. Cena, za ktorú sa obchodný podiel prevádza, je otázkou dohody medzi predávajúcim a nadobúdajúcim. V tomto prípade to bola suma 2 500 eur. Prevodom obchodného podielu nevzniká nadobúdajúcemu žiadna povinnosť voči spoločnosti na akékoľvek dorovnanie voči spoločnosti. Tvrdenie žalobcu, že bezodplatné postúpenie pohľadávky ako súčasť protiplnenia za prevod obchodného podielu, nemá žiadny základ. Žalobca si bol vedomý, že peňažné prostriedky, ktoré mu poskytol zmluvou o pôžičke, použil ďalej ako pôžičku pre spoločnosť Fresh Group SK, s. r. o. na prefinancovanie zásob v spoločnosti. Poukázal ďalej na vstup žalobcu do spoločnosti a nadobudnutie 50%-ného podielu v spoločnosti Fresh Group SK, s. r. o. na prevedenie pohľadávky na žalobcu vo výške 300 000 eur voči uvedenej spoločnosti, čím bol vyrovnaný vzájomný záväzok. Túto skutočnosť potvrdzuje aj vzdanie sa záložného práva zo dňa 23. 08. 2016. Toto vzdanie sa záložného práva taktiež potvrdzuje, že pôžička medzi žalobcom a ním bola vysporiadaná. Žiadny iný dôvod žalobca nemal na to, aby sa vzdal záložného práva bez úhrady pôžičky a on žiaden iný dôvod na postúpenie pohľadávky 300 000 eur ako urovanie pôžičky nemal.

K bodu 2. vyjadrenia žalovaný uviedol, že výpovede žalobcu zo dňa 18. 09. 2019 a 19. 05. 2021 považoval za výslovne účelové. Zo skutočností, na ktoré poukázal v priebehu konania, ako aj na pojednávaní, jednoznačne vyplýva, že výpoveď žalobcu a taktiež Q.. A., bola výlučne účelová a všetky listiny vypracovával JUDr. Bobocký, ktorého poveril žalobca.

K bodu 3. vyjadrenia uviedol, že pokiaľ ide o trovy konania, má za to, že tu nie je žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa. Bolo preukázané, že sa na príprave listín nepodieľal, ani vznik sporu žiadnym spôsobom nezavinil.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou stranou - žalobcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

7. Predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 300 000,- eur s príslušenstvom z titulu uzatvorenej Zmluvy o pôžičke zo dňa 16. 10. 2015. Z uzatvorenej zmluvy o pôžičke vyplynulo, že poskytnutá pôžička sa bude úročiť s 5% úrokom ročne zo sumy poskytnutej v pôžičke, a to od 01. 01. 2016 do 31. 08. 2016, t. j. do doby, dokedy sa dlžník zaviazal veriteľovi vrátiť požičanú sumu. Na zabezpečenie záväzku dlžníka si veriteľ s dlžníkom dohodli zabezpečiť predmetnú pohľadávku zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. C. zapísaných na LV č. XXXX, pričom išlo o nehnuteľnosti vo vlastníctve spoločnosti FITNES CENTRUM VITALIS s. r. o., zastúpenú konateľom V. V. (žalovaným). Tvrdil, že žalovaný si v dohodnutej lehote splatnosti - do 31. 08. 2016 svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy o pôžičke nesplnil. Žalovaný v priebehu celého konania popieral tvrdenia žalobcu o nevrátení pôžičky, keď tvrdil, že žalobcovi vrátil pôžičku 300 000,- eur, čo súviselo s tým, že v auguste 2016 sa so žalobcom dohodli, že mu predá 50% podiel spoločnosti Fresh Group SK s. r. o. a súčasne na neho prevedie svoju pohľadávku vo výške 300 000,- eur, ktorú vtedy mal voči spoločnosti Fresh Group SK s. r. o., a to na splatenie pôžičky, a tým bude jeho záväzok z pôžičky voči žalobcovi vyrovnaný. Všetky doklady smerujúce k prevodu obchodného podielu pripravoval samotný žalobca. Jednalo sa o rozhodnutie žalovaného ako jediného spoločníka Fresh Group SK s. r. o., udelenie súhlasu na rozdelenie obchodného podielu v pomere 50% : 50%, zmluva o prevode obchodného podielu žalovaného na žalobcu vo výške 50% týkajúcej sa spoločnosti Fresh Group SK s. r. o. a zmluva o postúpení pohľadávky vo výške 300 000,- eur. Všetky tieto listiny boli datované dňa 23. 08. 2016. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23. 08. 2016 vyplynulo, že táto bola uzatvorená medzi postupcom V. V. (žalovaným) a postupníkom (žalobcom), pričom z čl. 1 zmluvy vyplýva, že postupca eviduje voči dlžníkovi Fresh Group SK s. r. o. pohľadávku celkovo vo výške 300 000,- eur. Postupcovi tak vznikla pohľadávka voči dlžníkovi na základe Zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi postupcom ako veriteľom a dlžníkom dňa 01. 02. 2015. Podľa čl. 2 zmluvy postupca bezodplatne

postupuje na postupníka pohľadávku uvedenú v čl. 1 tejto zmluvy (300 000,- eur) a všetky práva s ňou spojené v celkovej hodnote 300 000,- eur, a postupník postúpenú pohľadávku bezplatne prijíma. Zároveň rovnakého dňa 23. 08. 2016 došlo k vyhotoveniu listiny označenej ako Vzdanie sa záložného práva zriadeného zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam pod č. V 3178/15-2505/15 zo dňa 15. 10. 2015 medzi záložným veriteľom (žalobcom) a záložným dlžníkom (žalovaným) a záložcom (FITNES CENTRUM VITALIS s. r. o., so sídlom Topoľčany, Gagarinova 2490), keď z čl. 2 vyplynulo, že záložný veriteľ vyhlasuje, že v zmysle § 151md ods. 1 písm. c/ Občianskeho zákonníka sa vzdáva záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, kat. úz. C., pričom záložný veriteľ urobil prehlásenie o vzdaní sa záložného práva slobodne a vážne a bez obmedzenia jeho voľnosti k takémuto úkonu. V konaní ďalej nebolo sporné, že z účtu s názvom Fresh Group SK s. r. o. bola na účet žalobcu odoslaná platba 565 000,- eur, a to dňa 07. 05. 2018. Sám žalobca na pojednávaní dňa 19. 05. 2021 uviedol ohľadne uvedenej sumy, že túto vybral z účtu, na ktorý vložil cca 407 000,- eur a mal nárok z firmy + 300 000,- eur pohľadávku dokopy vo výške 700 000,- eur a on si vybral 565 000,- eur.

8. Na základe zisteného skutkového stavu, ako aj vysloveného právneho názoru odvolacím súdom v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, súd prvej inštancie vyhodnotil opätovne, vzhľadom na logickú a časovú postupnosť, jednotlivé úkony zo dňa 23. 08. 2016 a dospel k záveru, že žalovaný uniesol dôkazné bremeno tvrdenia o tom, že pôžičku žalobcovi vrátil, pričom v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé skutkové zistenia, ktoré ho viedli k uvedenému záveru. Z uvedených dôvodov potom súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Žalobca vymedzil odvolacie dôvody v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúca z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivo získaných poznatkov.

13. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Odvolací súd preskúmal odvolacie dôvody uvedené v podanom odvolaní a dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné a spôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, toto doplnil v zmysle právnych záverov vyslovených odvolacím súdom v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, právne a skutkové závery súdu prvej inštancie majú oporu vo vykonaných dôkazoch, na vec správne aplikoval právne predpisy, ktoré správne vyložil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal, ako ich vyhodnotil a ako ich právne posúdil. Jednotlivé dôkazy vyhodnotil samostatne, ale aj vo vzájomnej súvislosti, pričom svoje právne závery a myšlienkové pochody aj logicky odôvodnil, preto odvolací súd sa na základe podrobného odôvodnenia súdom prvej inštancie v celom rozsahu stotožňuje s jeho skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

15. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 15. 10. 2015 uzatvorili strany sporu zmluvu o pôžičke, ktorou žalobca žalovanému prenechal peňažnú sumu vo výške 300 000,- eur, ktorá pôžička sa mala úročiť 5% úrokom ročne z poskytnutej sumy od 01. 01. 2016 do 31. 08. 2018 (správne malo byť uvedené 2016) a žalovaný sa zároveň zaviazal vrátiť požičanú sumu v lehote do 31. 08. 2016. Nebolo sporné, že uvedenú sumu žalobca poskytol žalovanému prostredníctvom platobného príkazu. Zároveň na zabezpečenie záväzku dlžníka si veriteľ s dlžníkom dohodli zabezpečiť predmetnú pohľadávku zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. C., zapísaných na LV č. XXXX, pričom išlo o nehnuteľnosti vo vlastníctve spoločnosti FITNES CENTRUM VITALIS s. r. o., zastúpenú konateľom V. V. (žalovaným). Žalobca tvrdil, že žalovaný si v lehote splatnosti do 31. 08. 2016 svoju povinnosť nesplnil. Žalovaný v priebehu celého konania popieral tvrdenia žalobcu o nesplnení dlhu a uviedol, že požičané peňažné prostriedky použil ďalej ako pôžičku v prospech spoločnosti Fresh Group SK s. r. o. na prefinancovanie zásob spoločnosti. Žalovaný ďalej v konaní tvrdil, že žalobca vedel o tom, že peňažné prostriedky z titulu pôžičky použil ďalej ako pôžičku spoločnosti Fresh Group SK s. r. o. a v mesiaci august 2016 rokoval so žalobcom a dohodli sa, že predá žalobcovi 50% podiel spoločnosti Fresh Group SK s. r. o. a súčasne na neho prevedie pohľadávku vo výške 300 000,- eur, ktorú má voči spoločnosti Fresh Group SK s. r. o. na zaplatenie pôžičky a ďalej budú v tejto spoločnosti podnikáť spoločne. Žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia predložil Zmluvu o prevode obchodného podielu uzavretú dňa 23. 08. 2016, v zmysle ktorej previedol na nadobúdateľa (žalobcu) obchodný podiel vo výške 50% na základnom imaní spoločnosti a tomu zodpovedajúci vklad vo výške 2 500,- eur. Ďalej predložil súdu Zmluvu o postúpení pohľadávky, uzatvorenú dňa 23. 08. 2016, z ktorej vyplynulo, že táto bola uzatvorená medzi postupcom V. V., t. j. žalovaným a postupníkom Q. Q., t. j. žalobcom. Podľa čl. 1 bod 1 zmluvy postupca eviduje voči dlžníkovi Fresh Group SK s. r. o. pohľadávku v celkovej výške 300 000,- eur. Postupcovi vznikla pohľadávka voči dlžníkovi na základe zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi postupcom ako veriteľom a dlžníkom dňa 01. 02. 2015. Podľa čl. 2 zmluvy o postúpení pohľadávky postupca bezodplatne postupuje na postupníka pohľadávku vedenú v čl. 1 tejto zmluvy, ako aj všetky práva s ňou spojené v celkovej hodnote 300 000,- eur a postupník postúpenú pohľadávku bezodplatne prijíma. Rovnakého dňa 23. 08. 2016 došlo k vzdaniu sa záložného práva zriadeného v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam pod V 3178/15 zo dňa 15. 10. 2015 záložným veriteľom Q. Q., t. j. žalobcom a záložným dlžníkom V. V. (žalovaným) a záložcom FITNES CENTRUM VITALIS s. r. o., Topoľčany. Záložné právo bolo zriadené k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve záložcu v kat. úz. C., zapísaným na LV č. XXXX a podľa čl. 2 bod 1.1. zmluvy záložný veriteľ vyhlásil, že sa vzdáva záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX v kat. úz. C.. Zároveň prehlásil, že toto prehlásenie o vzdaní sa záložného práva robí slobodne, vážne a bez obmedzenia jeho voľnosti takémuto úkonu. Z výpisu inventarizačného účtu spoločnosti Fresh Group SK s. r. o. č. 365200 - záväzky voči spoločníkovi Q. Q., dátum XX. XX. XXXX, začiatkový stav účtu: 616 681,77 eura, dňa 07. 05. 2018 je uvedené vrátenie pôžičky spoločníkovi Q. Q. 565 000,- eur, zostatok 51 681,77 eura.

16. Súd prvej inštancie správne v zmysle vysloveného právneho záveru predchádzajúcim zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu zohľadnil logickú a časovú postupnosť jednotlivých úkonov zo dňa 23. 08. 2016, ktoré boli vykonané krátko pred lehotou splatnosti pôžičky a dospel k správne právne záveru, že žalovaný uniesol dôkazné bremeno tvrdenia o tom, že pôžičku žalovanému vrátil a k zániku splneniu dlhu tak došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23. 08. 2016 vo výške 300 000,- eur, ktorá sa rovná práve výške poskytnutej pôžičky. Na podporu uvedeného tvrdenia žalovaného, že postúpením pohľadávky došlo k splateniu pôžičky vo výške 300 000,- eur svedčí aj vzdanie sa záložného práva zriadeného Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam pod V 3178/15 zo dňa 15. 10. 2015, ktoré zriadenie záložného práva slúžilo práve na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vo výške 300 000,- eur titulom pôžičky uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 15. 10. 2015. Bez toho, aby pôžička bola uhradená, žalobca nemal logický dôvod vzdávať sa záložného práva k nehnuteľnostiam, a na druhej strane, žalovaný nemal dôvod vzdať sa pohľadávky vo výške 300 000,- eur v prospech žalobcu a to bezodplatne, a to niekoľko dní pred splatnosťou pôžičky, keď pôžička bola splatná dňa 31. 08. 2016 a listiny boli podpisované dňa 23. 08. 2016. Obrana žalobcu, ktorú tvrdil, že sa nechal presvedčiť a súhlasil so zrušením záložného práva, aby si mohol žalovaný na túto nehnuteľnosť zobrať z banky úver a aby mohol investovať do spoločnosti ďalšie peniaze, v konaní bola žalovaným popretá a toto tvrdenie nebolo podporené žiadnym dôkazom. Samotný žalobca na pojednávaní dňa 19. 05. 2021 na otázku sudcu, čo predstavovala suma 565 000,- eur, ktorú si vybral z účtu spoločnosti Fresh Group SK s. r. o., žalobca uviedol, že vložil cca 407 000,- eur a mal nárok z firmy + 300 000,- eur pohľadávku, takže dokopy 700 000,- eur a on si vybral len 565 000,- eur a ešte mu firma dodnes dlží.

17. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil aj hodnovernosť výpovedí strán sporu. Zatiaľ, čo žalovaný od podania odporu a v priebehu celého konania zotrval na zhodných vyjadreniach ohľadom zániku dlhu z titulu uzatvorenej zmluvy o pôžičke, žalobca tvrdil, že zmluva o pôžičke nijako nesúvisí s obchodnými úkonmi so spoločnosťou Fresh Group SK s. r. o. Na pojednávaní dňa 18. 09. 2019 nevedel uviesť, kto mu pripravoval všetky doklady ohľadne jeho vstupu do spoločnosti Fresh Group SK s. r. o., ako aj zmluvy o postúpení pohľadávky, uviedol iba všeobecne, že to robil nejaký právnik, napriek tomu, že v pojednávacej miestnosti ako verejný sedel jeho zať JUDr. V. A., ktorý aj vypovedal v konaní a potvrdil vo svojej výpovedi, že všetky listinné dôkazy vrátane zmluvy o postúpení pohľadávky vypracovával on, pričom na pojednávaní dňa 19. 05. 2021 právny zástupca žalobcu, ale aj samotný žalobca, potvrdili, že všetky transakčné dokumenty k prevodu obchodného podielu, ako aj zmluvu o postúpení pohľadávky vo výške 300 000,- eur pre obe strany, vyhotovoval Q.. V. A., ktorý bol v tom čase zamestnaný v advokátskej kancelárii Q.. W. Q.. Aj napriek tomu, že tvrdenia žalovaného nie sú jednoznačne formulované v zmluve o postúpení pohľadávky, súd prvej inštancie správne zohľadnil tú skutočnosť, že túto zmluvu pripravoval, resp. dal podnet na vypracovanie samotný žalobca a na túto skutočnosť je potrebné prihliadnuť v zmysle § 43 Občianskeho zákonníka, čím by sa tak predišlo možným rozporom. Nesplnenie povinnosti formulovať jasne a zrozumiteľne zmluvu preto malo za následok, že zmluva sa bude vykladať v neprospech tej zmluvnej strany, ktorá nejasné, resp. jednoznačné znenie zmluvy naformulovala. Nejasné ustanovenia zmluvy sa vykladajú v neprospech toho, kto porušil predzmluvnú povinnosť vyjadrenú v ust. § 43 Občianskeho zákonníka, tak ako je to aj v danej veci.

18. Odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie sa neriadil záväzným právnym názorom nie je dôvodná. Súd prvej inštancie vyhodnotil vykonané dokazovanie dostatočne a správne, zohľadnil logickú a časovú postupnosť jednotlivých právnych úkonov. Vyhodnotil skutkové tvrdenia strán sporu, ako aj unesenie dôkazného bremena, vo veci dopyčul strany sporu, ktoré požiadal o ďalšie skutkové tvrdenia v zmysle § 150 ods. 2 CSP a následne opätovne vyhodnotil jednotlivé dôkazy každý jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k správne právnemu záveru o nedôvodnosti podanej žaloby. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že zánik záväzku, k akému dospel súd prvej inštancie slovenský právny poriadok nepozná, odvolací súd poukazuje na svoje predchádzajúce uznesenie, v ktorom uviedol, že podľa všeobecnej zásady má dlžník za účelom splnenia dlhu plniť veriteľovi to, čo je predmetom jeho pohľadávky. Občiansky zákonník nebráni tomu (pozri § 51 OZ), aby veriteľ prijal dlžníka na splnenie svojej pohľadávky aj niečo iné, než sa dlhovalo. Táto zmena predmetu splnenia dohodnutá pri samom plnení sa nazýva danie na miesto plnenia (datio in solutum). Najčastejšie ide o nahradenie peňažného plnenia nepeňažným plnením. Predpokladom dania niečoho iného, čo je predmetom záväzku, predpokladá dohodu medzi veriteľom a dlžníkom, ktorú možno uzavrieť výslovne pred vykonaním plnenia alebo mlčky tým, že veriteľ prijme od dlžníka iné plnenie, než sa dlhovalo. Obsahom plnenia poskytnutého in solutum môže byť rôzny, môže spočívať v tom, že namiesto peňažného plnenia sa poskytne prevod vlastníctva, zriadi alebo poskytne iné vecné právo k hnutelnej alebo nehnuteľnej veci, postúpi pohľadávku, odovzdá sa cenný papier svedčiaci majiteľovi a obsahujúci pohľadávku voči tretej osobe (zmenka, šek).

19. Za nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd odvoláciu námietku, že nemohlo dôjsť k zániku záväzku postúpením pohľadávky dňa 23. 08. 2016, keď predmetná pohľadávka bola v ten deň v podstate bezcenná, pretože dlžník Fresh Group SK s. r. o. nedisponoval prostriedkami na jej zaplatenie. V prípade bezodplatného postúpenia, postupca nezodpovedá za pravosť ani vymožitelnosť pohľadávky, pokiaľ postupníka neuviedol do omylu, čo nebolo tvrdené, ani preukázané.

20. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní namietal skutočnú hodnotu obchodného podielu a poukazoval na účtovné uzávierky, ktoré vykazovali mínusové hodnoty, súd prvej inštancie sa s týmito námietkami žalobcu vysporiadal v bode 46. - 46.1. svojho rozsudku, s ktorými závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

21. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nebolo spôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň v celom rozsahu odkazuje. Z týchto dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).